

Si s'accepta la idiosincràsia del rocam de la cara nord monterratina la Desideratum esdevé una agradable sorpresa. Un itinerari molt més interessant d'escalar del que pugui semblar a priori, amb unes plaques aprofitades intel·ligentment que menen a una interessant xemeneia, amb un tram final d'Ae de ben segur escalable en lliure.

L'orientació nord-oest assegura ombra fins a la tarda, essent una bona opció per quan es vulgui evitar insolacions. La roca en general és bona, però no apta per tots el públics.

· Via: Desideratum

Dificultat: 6a/Ae (MD)
Dificultat obligada: V+
Llargària: 170 metres
Grau d'exposició: Mitjà
Grau de compromís: Mitjà

Equipament: Totalment equipada amb espits

Material: 11 cintes exprés i un estrep

Orientació: Nord-oest

· Valoració: ***

Aproximació:

Deixem el vehicle a l'aparcament de Can Massana i prenem el GR-172 direcció al Monestir. Ens desviem passat el Coll de Guirló direcció al refugi Vicenç Barbé. Al cap de pocs metres de prendre aquest corriol veurem que en surt un altre a mà esquerra (fita), que fent ziga-zagues, puja fins al peu de muralla. Un cop allí resseguim la muralla vers el nord fins a l'alçada d'un bosquet penjat. Veurem un burí a uns dos metres del terra.

La via:

Malgrat trobar-se completament equipada tota la via té un cert grau d'exposició, especialment el primer i el segon llarg.

En general la roca és bona tenint en compte que som a la cara nord; només la trobem realment trencada a l'entrada de la segona reunió, però en aquest punt l'escalada és força fàcil.

La xemeneia del darrer llarg li dóna un toc variat; Còmoda al principi, quan s'estreta massa tocarà marxar cap al nord per després tornar al sud. L'artificial és a últims i certament factible en lliure, 6b/6b+?

En resum, una via més interessant del que sembla a primer cop d'ull perfecte per una matinal quan necessitem escalar a la fresca.

Descens:

Fem un ràpel des de l'alzina del cim cap al vessant est (25 metres).